

“ДАВАЙТЕ ПОМІРКУЄМО РАЗОМ!”

– А хто для Вас особисто є ідеалом?

– Я сказав би, що матір. Не можу цього довести, бо вона померла, коли мені було дев'ять років, але відчуваю це серцем. З точки зору поєднання порядності, добра, відданості роботі і сім'ї, ідеальним для мене є батько. Є в мене ідеал керівника і друга, але не стану називати конкретні імена. Хоча одне все ж таки назву... Десь у середині сімдесятих років ми з моєю дружиною Женею – тепер вона доктор психологічних наук, професор Синьова Євгенія Павлівна – працювали разом в Інституті педагогіки АПН України. Женья мене молодша на вісім років, і тоді вона вступала в партію (не називатиму яку, тоді була лише одна партія), а я вже був партійцем з чималим стажем. Так от, у Жені на партбюро запитали: “Хто для вас є ідеалом комуніста?”, а вона відповіла (думаю, що напівжартуючи): “Мій чоловік!”. Хочу зараз, майже через сорок років, їй віддати і скажу так: “З точки зору гармонійності поєднання краси, розуму, доброти, терпіння, для мене ідеал – моя дружина!”.

– Чи були випадки розчарування в ідеалах?

– До мого оточення не закрадалися зрадники, тому пощастило. Та й я нікого особливо не ідеалізував. Хоча траплялись випадки, що на когось ображався, але думаю, що може і я в чомусь був винен в цих ситуаціях.

“Ми є армією добра”

– У грудні відбувся “круглий стіл” “Релігія і освіта в сучасній Україні” за участі Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, співорганізатором якого Ви були. Скажіть, будь ласка, які аспекти розмови Вам і студентам вашого Інституту здалися найбільш значимими?

– Слід відзначити, що Святійший Патріарх добре знається на проблемах людей з особливостями розвитку. Під час круглого столу він згадував біблійні історії і факти, які стосуються таких людей, зокрема з глибокими вадами зору. Для наших студентів важливо було почути з вуст Патріарха Філарета про можливість і важливість надання допомоги людям, які її потребують. На жаль, за браком часу мені не вдалося поставити, скажімо, таке запитання: “Що робити матері, коли в неї народилась і зростає дитина з важким порушенням мовлення. Куди їй йти? До церкви чи до логопеда?”. Мені цікава взаємодія церковного і світського інструментарію допомоги. Вже після зустрічі довго міркував і знайшов для себе таку відповідь: потрібно навідатись і до церкви, щоб Бог як головний творець допоміг, і до логопеда звернутись, який зможе допомогти, керуючись знаннями.

Цей “круглий стіл” ми разом з директорами Інституту філософської освіти і науки та Інституту педагогіки та психології організували як дискусійну платформу взаємозацікавлених фахівців. Релігія і освіта – чим вони схожі, а чим відрізняються в сучасній Україні? На мою думку, в їх основу покладена боротьба за красиву щасливу людину, якій притаманна совість. Робота священика і педагога спрямована на утвердження добра, тому ми всі разом є армією добра, якій протистоїть зло у вигляді невихованої людини. Ми єдині з Церквою в боротьбі за Людину з великої літери. Слід згадати слова Святійшого Патріарха Філарета: “Ми знаємо, чому потрібно навчити людину з точки зору етики, а ви, педагоги, знаєте як це зро-

бити. Тому ми маємо це робити разом”.

Це провідний стержень круглого столу.

– Ви щойно сказали про боротьбу за людину, але ж вона потребує утилітету. Відомі сучасні письменники брати Капранови говорять, що толерантність суттєво заважає людині, адже тоді вона поступається нагній людині. Як Ви ставитесь до толерантності?

– На цю тему є багато мудростей. З дитинства пам'ятаю байку Езопа:

Одного разу посперечались сонце і вітер про те, хто сильніший. Вітер сказав: “Я сильніший і доведу це. Бачиш он там старого в плащі? Б'юся об заклад, що мені швидше вдасться змусити його зняти плащ, ніж тобі”. Таким чином сонце зайшло за хмаринку, а вітер почав дути. Але чим сильніше він дмухав, тим щільніше старець притискав до себе плащ. Вітер стих і припинився. Тоді сонце виглянуло і, добродушно посміхаючись старому, направило на нього свої промені. Незабаром старому стало спекотно, і він зняв плащ. Так сонце виграло в суперечці з вітром.

Я більше двадцяти років працював в системі МВС, зокрема в інституті, який готував співробітників для пенітенціарної системи. Тоді переконався, що людина, навіть в дуже складних умовах позбавлення волі, потребує, перш за все, гуманного ставлення. Перспективніше йти до людини з добром, вірою, довірою в її можливості. Це допоможе встановити більшу контактну взаємодію. У цьому полягає мудрість педагогіки, але, на жаль, це не завжди можливо. Я впевнений, що толерантність, терпимість, доброзичливість – це потужні людські сили, але припускаю, що вони не абсолютні. Толерантність має межі. Якщо потрібно висловити принципову позицію, то треба розуміти, що зі злом не завжди вийде боротись м'якими і добрими методами. Згадаймо мудрість основоположника вчення про стрес Ганса Сельє: прагнучи завоювати серця якомога більше людей і знайти більшу кількість друзів, не заводьте дружбу зі скаженим собакою.

Антон Макаренко проголошував такий педагогічний принцип: “Як можна більше вимогливості і поваги до людини”. Я дозволив собі трохи переставити слова: “Як можна більше поваги і вимогливості до людини”. На першому плані, на мій погляд, має лежати повага до особистості, а коли вона увійшла в контакт, то тоді можна висувати і вимогливість. Поєднання поваги до особистості і вимогливості, що не виключає покарання, сприяє утвердженню толерантності.

– Розкажіть, будь ласка, про Вашу роботу в системі МВС.

– Безпосередньо із засудженими я не працював, але багато був в колоніях. Я навчав людей, які повинні боротись зі злочинністю, психологічній та педагогічній культурі, адже суть пенітенціарної системи полягає в тому, щоб людина розкаялась у скоєному вчинку. Тому до таких людей потрібно «стукати» і до серця, і до розуму. Потрібно проводити дискусії і обґрунтовувати, адже людині не скажеш “роби так, бо це добре”. У цьому випадку потрібно говорити: “Давайте поміркуюємо разом”. Ми використовували в навчальному процесі різні цікаві і на той час інноваційні методи навчання, серед них, зокрема, ділові ігри, коли моделюються конкретні службові ситуації. Частина слухачів виконувала роль режимників, інша – вихователів, дехто ж “грав” засудженого. Ми розбирали гострі неоднозначні ситуації, які вимагали розумного і правильного рішення.

**У березні академік
Віктор Синьов святкує 75-річчя**

– Яке цікаве кредо ви щойно сказали: “Давайте поміркуюємо разом”...

– На мою думку, це кредо повинно бути в центрі сьогоденної педагогіки. Виступаючи на нашій Вченій раді, я якось зауважив, що викладач не повинен боятись відповіді: “Я не знаю. Давайте поміркуюємо разом і знайдемо рішення”. Якщо викладач робить вигляд, що все знає, і дає безапеляційні відповіді, то він або не щирий, або занадто великої думки про себе.

“Главное – относиться друг к другу, как друг – к другу”

– Серед Вашого кола є як науковці, так і творчі люди. З ким саме у вас склалась міцна дружба?

– На жаль, багато моїх найближчих друзів вже пішли з життя. Це і мої колишні студенти, які, до речі, є випускниками нашого університету: генерал-полковник Володимир Львович, полковник, професор Олександр Северов. В цьому ряду і талановиті митці – великий композитор і співак Микола Мозговий, відомий конферансьє Олексій Попов, для яких я писав репертуар. В нашому спілкуванні багато чого було побудовано на гуморі. Мабуть, що без нього, то і не було б такої щирої дружби. Деякі спогади відображені у віршах у моїй книзі «Мои друзья от А до Я». Взагалі думаю, що можна написати окремі мемуари про наші зустрічі і жарти.

Серед всіх моїх дотепностей найбільш вдалою вважаю фразу, яку потім мої друзі часто повторювали. Скажу російською мовою, бо при перекладі вона втрачає зміст: “Главное, относиться друг к другу, как друг – к другу”. Вона наче проста, але стала крилатою.

– Який вчинок є незвичним для Вас, але ви його зробили і нині дивуетесь самі собі?

– Я не завжди поводив себе так, як би хотілося, тому є вчинки, які не відповідають моїй сутності. Це і щодо близьких, і щодо колег, особливо зважаючи на те, що я працював на різних адміністративних посадах.

Якщо про конкретні речі, то я не очікував від себе, що зможу написати кандидатську дисертацію протягом одного року після вступу до аспірантури. Не очікував, що швидко – одразу після організації НАПН України – стану її членом-кореспондентом НАПН України, а через рік мене оберуть її дійсним членом. Мабуть, інколи люди вірили в мої здібності більше, ніж я сам. Не очікував, що у 75-річному віці зможу обігравати в настільний теніс діючих молодих спортсменів.

– Чи є щось, чого Ви не вмієте

робити, але хочете навчитися?

– Було б добре поновити те, на що був спроможним в молодості, але з часом втратив. Наприклад, поновити гру на гітарі. На жаль, одного разу зламав палець і вже не можу грати, хоча люди казали, що в мене це добре виходило. Також хотів би, щоб писалось легко і мудро як раніше. Якщо мудрість втрачається не так швидко, то легкість і натхнення можуть зникнути. Взагалі, як сказав Бернард Шоу, коли був у віці: “Я не мрію і не благаю стати молодим, я хочу старіти далі”. Так само і я міркую. Хотів би ще багато років старіти, але так, щоб це було непомітним і не обтяжливим для інших.

– Яку найкращу і найгіршу пораду Вам доводилося чути?

– Найкраща порада, яка запам'яталась, пролунала з вуст мого батька. Він вичитав це у письменника-класика Костянтина Паустовського і якось процитував в якості поради: “Довольствуватись и наслаждаться малым”. Тоді він мав на увазі те, що запити повинні бути розумними, адже це відрізняє духовну людину від невігласа. Це позитивний бік цієї поради. Але ж водночас є народний жарт, що скромність – найкоротший шлях до невідомості. Так що і ця мудрість, як все у житті, є суперечливою.

Погані поради можна знайти в партійних лозунгах і, скажімо, в кодексі будівника комунізму. “Хто не працює – той не їсть!”, “Працювати з повною віддачею сил!” – такі формальні заідеологізовані заклики є негуманними, шкідливими для здоров'я людини, підмінюють справжні цінності. Найкращими порадами для мене є заповіді Христа – не створи кумира, не вбий, не вкради та інші.

– Яким Ви хочете запам'ятатись?

– Коли батькові було вісімдесят років, то ми вирішили відзначити його ювілей в Будинку актора. Тоді, вже будучи академіком, професором, заслуженим юристом, відомим естрадним автором, я сказав, що серед усіх моїх характеристик найголовніше і найприємніше для мене, коли говорять: “Це Вітя Синьов – син Миколи Синьова”. Не стало батька серед живих, але ця інтенція не змінилась. Хотів би, щоб і мої діти та онуки-правнуки, учні та інші ще довго не забували моє ім'я.

Звичайно хотів би запам'ятатись як вчений. Недаремно ж стільки всього написано і досліджено. Хотілося б, щоб “жили” мої тексти як поета і прозаїка. До речі, згадувану книжку “Мои друзья от А до Я” один мій приятель презентував в США, і з нею ознайомився Євген Євтушенко, який сказав, що її написав справжній поет. І це через 57 років після того, як мої тоді студентські вірші прочитав в газеті “Педагогічні кадри” славетний Максим Рильський і сказав про мене: “Талановитий хлопець!”. Хочу запам'ятатись як киянин, як громадянин нашої великої і вічної України. Хоча серед моїх близьких і далеких родичів з боку мами, яка народилась у Ржищеві, гімназію закінчила у Києві, де працювала все життя в театрах та на естраді, були москвичі – актор Леонід Леонідов та поет Павло Леонідов, славетний Володимир Висоцький, великий українсько-єврейський класик Шолом-Алейхем, а з батьківського боку – ціла низка відомих Нижегородських купців та промисловців, а також навіть поволзький розбійник XVIII століття Макар Синьов, про якого писали книжки. Але це вже окрема історія...

**Спілкувався Сергій РУСАКОВ
Світлина Владислави Ритченко
із архіву ІКПД**

ЗУСТРІЧІ-ОДКРОВЕННЯ, ЗУСТРІЧІ-ДИСКУСІЇ

“ТИЖДЕНЬ МИСТЕЦТВ” в Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова цього навчального року відбувся вже увосьме. Кожної осені цикл заходів організовується Інститутом філософської освіти і науки, тому має культурологічно-мистецьку спрямованість. Протягом тижня в аудиторіях п'ятнадцятого поверху проходять майстер-класи, творчі зустрічі, лекції, презентації тощо.

Організатори “Тижня мистецтв” говорять, що довго розмірковували, чи проводити захід цьогоріч, адже напружена соціально-політична ситуація і зміна графіку в навчальному процесі суттєво відобразились на форматах університетських заходів. Проте все-таки теми і смислові ноти, які лунали з вуст гостей, виявились важливими для осмислення ситуації, що склалась в країні. Це були зустрічі-одкровення, зустрічі-дискусії, під час яких всі мали змогу вільно висловити свою позицію, поділитись думками. Пропонуємо вашій увазі фотоогляд і відгуки студентів на зустрічі з відомими гостями.

Майстер-клас фотографа **Ігоря Гайдая – Катерина Носова** цитує відомого фотомайстра: “Успіх – це обрати той напрямок, який є саме твоїм. І в цьому напрямку слід рухатись, хоча б по одному кроку в день”.

Майстер-клас фотографа **Віктора Марущенка – Грачова Катя** наводить цитату фотографа: “Якщо фотограф зміг підійти максимально близько до об'єкта, то це хороший фотограф”.

Творча зустріч з шоуменом, стилістом **Даниїлом Грачовим – Анастасії Димчук** запам'талось, що гість намагався навчити, щоб “ми не боялися людей і вміли заявити про себе. Для цього потрібно ходити на різноманітні кастинги, відпрацьовувати свій шарм у бесідах, вміти показати себе гідно на співбесіді”.

Юлія Власюк: “Данило підкреслив, що повинна бути мода на здоров'я, а не на певний тип фігури чи поведінки”

Творча зустріч з телеведучим, шоуменом **Юрієм Горбуновим – Олександр Ошурко:** “Горбунов вважає, що ми є творцями як проблем, так і успіхів. Хоч деякі глобальні події в нашому житті й передбачені, але, за його висловлюванням, на перехресті ми самі тиснемо на гальма, коли спрацьовує світлофор. Слід не забувати керувати своїм життям, тому що ніхто крім нас цього не робитиме”.

Вікторія Пономаренко: “Треба ставити максимальні задачі. Головне – вміти мріяти і правильно мрії переводити в цілі. Для цього потрібно щось робити, не можна сидіти склавши руки”

Творча зустріч з композитором **Володимиром Бистряковим – Вікторія Пономаренко:** “Він – та людина, яка вчить любити своє життя. Навчає посміхатися в кожній незрозумілій ситуації. Його творчість захоплює, а головне його завдання в житті – навчати людей любити життя так, як любить він своє”

Згадуючи зустріч, **Олександр Ошурко** відзначив, що Володимир Бистряков та його дружина щиро розважали студентів піснями з мультфільмів, до яких гість написав музику. Це всім відомі “Петрик П'яточкін”, “Острів скарбів”. Але найбільше мені сподобалось виконувати дитячу пісеньку, де ми всі могли і погавкати, і понякати”.

Творча зустріч із заслуженим артистом України **Анатолієм Гнатюком – Таня Оберемок** згадує слова відомого артиста: “Кажуть, що у людини щодня трапляється до ста можливостей змінити своє життя. Ми можемо піти за натовпом, а можемо все-таки змінити своє життя і перегорнути новий аркуш”.

Юлія Пятковська: “Його щирість була в усьому – у поставі, у жестах, погляді, манері говорити. Анатолій Васильович поділився секретами успіху: мріяти, завжди мати надію і наполегливо працювати”

Майстер-клас **Аліси Якубович** “Тревел-журналістика” – **Вікторія Пономаренко** цитує Алісу: “Все життя на колесах. Щаслива, що подорожі – частина роботи”

Вікторії Гаган було цікаво дізнатися про важливі аспекти створення таких телепроектів, як, наприклад, тревел-шоу “Орел і решка”: “Аліса акцентувала увагу на тому, що сьогодні чекає телеглядач, як не прогавити повз себе унікальні моменти та як вірно подати сюжет!”

Майстер-клас дизайнера **Віктора Анісімова** – Викладач **Лілія Дерман** відзначила, що Віктор легко знайшов мову із аудиторією і це дало змогу студентам ставити запитання, відповіді до яких не знайдеш у підручнику. Дизайнер розповідав історії з особистого життя, говорив про власну творчість, давав корисні поради у сфері дизайну молодим спеціалістам. Студентів приємно порадувало, що дизайнер сам розробляє ескізи для власних колекцій, що сьогодні є не завжди звичною практикою. Дизайнер виймав з кишень чеки, на яких були його маленькі ескізи.

Цікаво знати

Доведено: мистецтво лікує психіку

Щоб поліпшити свій психологічний стан, не обов'язково вдаватися до традиційної терапії. Британські нейробіологи з'ясували, що альтернативою медичної допомоги в таких випадках може стати відвідування картинної галереї. Вони дійшли висновку про унікальний вплив на психіку шедеврів світового живопису.

Під час експерименту добровольці розглядали роботи Сандро Боттічеллі, Клода Моне і Джона Констебля. Після перегляду було проведено сканування їх мозку. Встановлено, що відбулася активізація тих самих ділянок мозку, які активізуються і в стані закоханості. Аналіз крові також показав підвищення рівня гормону дофаміну, який пов'язаний із задоволенням і приємними відчуттями. Таким чином, загальне самопочуття людей покращилося.

Джерело: <http://likuemo.in.ua/>

Ольга Коноваленко -
головний редактор
тижневика
"Освіта"

У березні виповнюється 75 років Всеукраїнському громадсько-політичному тижневику "Освіта" – газеті-літопису; багаторічній інформаційній платформі освітянської галузі; виданню, яке протягом всіх років існування піднімає на своїх шпальтах питання, які турбують вчителів, педагогів, студентів. Березневого дня 1940 року вийшов перший номер тижневика, який донині посідає чільне місце в житті освітян і допомагає читачам орієнтуватись у сучасних тенденціях. Колектив університетської багатотиражки "Педагогічні кадри" вітає редакцію тижневика з ювілеєм і, разом з побажаннями великих накладів, дякує за плідну співпрацю, яка існує між виданнями.

Вже у січні цього року в тижневику "Освіта" було зазначено, що окрім спілкування через газетні шпальти, багато читачьких конференцій проводилось у кожній з областей України, в педагогічних університетах і коледжах. "Особисте спілкування з вами під час "круглих столів", зустрічей з журналістами та героями публікацій допоможе перегорнути освітянські, педагогічні події великого відрізка ХХ століття і вже півтора десятиліття нинішнього. Адже за сторінками "Освіти", краще ніж за будь-яким іншим джерелом, можна аналізувати історію і практику української педагогіки", – підкреслюється у зверненні редакції газети.

"Освіта" у всі часи не просто відображала життя школи. Вона активно втручалась у нього і як провідник передового педагогічного досвіду, і як організатор безлічі важливих акцій, заходів, справ. А що вже до захисту соціальних прав працівників галузі, то газеті доводилось виступати і в ролі блискучого адвоката, і третейського судді, і щирого порадника-наставника. Газета постійно піклується про авторитет учителя.

Більш ніж півстоліття "Освіта" була єдиним в Україні масовим часописом, що оперативно висвітлював діяльність усієї нашої галузі. Але найяскравіша сторінка діяльності газети розпочалася з відновленням Україною своєї незалежності. У 1992 році відбувся всеукраїнський конкурс на кращу концепцію видання та персоналію головного редактора, у якому зголосилися взяти участь 18 професійних журналістів. Перемогу у конкурсі, як відомо, здобула парадигма демонополізації правди, дискусійності, критичності, сміливості у висвітленні подій і проблем. Її ми намагаємось гідно тримати. Колективу редакції в роки незалежності України вдалося об'єднати освітян, усю педагогічну громадськість навколо відродження української мови, національного виховання, становлення державницького світогляду підрастаючих поколінь.

"Освіта" стала творчою лабораторією для дискусійного відпрацювання і впровадження нових педагогічних технологій, трибуною для вчених, політиків, духовників, яким не байдужа доля нашої зміни. Часопис опікується розвитком економічного мислення молоді. Об'єднує навколо себе усіх патріотів нашої незалежної держави.

Сторінки тижневика "Освіта" часто називають кардіограмою освітянської галузі. Вони справді відображають і події, і постаті, які впливають на рівень української освіти.

Ювілей газети неодмінно стане стимулом до глибокого обговорення проблем, до нових пошуків і нових досягнень.

Відзнака драгомановців

Колектив газети редакції

Сторінки тижневика завжди відкриті для авторських думок. Ця позиція видання пов'язана з життєвим принципом головного редактора

Наукова конференція з педагогічної творчості

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова та кафедра педагогічної творчості запрошує до участі у II Всеукраїнській науково-практичній конференції "Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм: проблеми теорії і практики підготовки та перепідготовки освітянських кадрів", яка відбудеться 19-21 травня 2015 р. у м. Києві.

Тематичні напрями роботи конференції:

- Генезис ідей педагогічної майстерності, творчості, професіоналізму у вітчизняній та зарубіжній освітній традиції.

- Теоретико-методологічні засади педагогічної майстерності, творчості, професіоналізму.

- Проблеми майстерності, творчості, професіоналізму у руслі модернізації підготовки педагогічних кадрів в умовах інтеграції у світовий освітній простір.

- Сучасні технології та науково-методичний супровід креативно-професійного розвитку особистості педагога.

- Інноваційний потенціал евристичної освіти.

- Педагогічна практика в системі формування вчителя-професіонала.

- Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм у викладанні психолого-педагогічних та фахових дисциплін.

- Професійно-творча самореалізація педагога у сучасній навчально-виховній практиці роботи з дітьми та молоддю.

- Педагогічне дорадництво у вітчизняному та зарубіжному освітньому просторі.

Подробиці – на офіційному сайті кафедри:

<http://www.pedtvor.npu.edu.ua/>

Рейтинг "Кращі освітяни 2014 року"

Щороку Всеукраїнський громадсько-політичний тижневик "Освіта" публікує список кращих освітян за версією читачів. Як і всі двадцять попередніх років, серед лауреатів рейтингу відзначають і викладачів Драгомановського університету. Пропонуємо вашій увазі цьогорічний список переможців-драгомановців.

Віктор Андрущенко, ректор НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у виробленні стратегії, визначенні засобів формування української національної патріотичної еліти та забезпечення соціальних ліфтів для талановитої молоді визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Засвіти вогонь".

Тетяна Андрущенко, завідувач кафедри етики і естетики НПУ імені М. П. Драгоманова, **Людмила Вовк**, завідувач кафедри теорії та історії педагогіки НПУ імені М. П. Драгоманова, за цикл публікацій "Педагогічне шевченкознавство" в медіа та видання окремого навчального посібника з цієї актуальної проблематики визнані кращими освітянами року, лауреатами відзнаки "Народ мій завжди буде".

Олена Биковська, ректор Інституту екології, економіки і права, за сподвижництво в організації волонтерського руху визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Малиновий дзвін душі".

Микола Бойчук, професор НПУ імені М. П. Драгоманова, за ентузіазм і наполегливість у впровадженні абсолютно нових для українського простору методик розвитку особистості визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Засвіти вогонь".

Анатолій Висоцький, директор Інституту української філології та літературної творчості ім. Андрія Малишка, за сподвижництво в організації масштабних меморіальних заходів з нагоди 200-ліття Тараса Шевченка, які осучаснили, модернізували, наблизили до молоді геніальну спадщину пророка, визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Народ мій завжди буде".

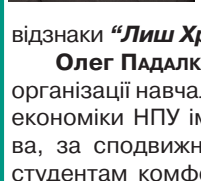
Володимир Гончаров, директор Інституту іноземної філології НПУ імені М. П. Драгоманова, за новаторство у реформуванні засад підготовки вчителя іноземної мови для сучасної школи визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Засвіти вогонь".

Наталія Дем'яненко, завідувач кафедри педагогіки і психології вищої школи НПУ імені М. П. Драгоманова, за новаторство в організації в межах міжнародних освітніх форумів фахових дискусій та круглих столів, присвячених проблемам трансформації ідеї і моделювання університету у світовому освітньому просторі, визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Засвіти вогонь".

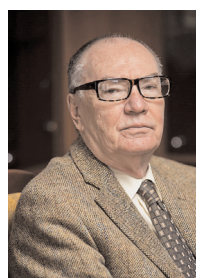
Володимир Євтух, директор Інституту соціології, психології та соціальних комунікацій НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у розбудові актуальних фахових спрямувань педагогічної освіти, розвитку викликаних часом нових педагогічних спеціальностей та спеціалізацій визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Лиш Храм збудуй".

Олег Падалка, перший проректор з організації навчально-виховної роботи і економіки НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у забезпеченні студентам комфортного рівня навчан-

ня, проживання та оздоровлення визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Лиш Храм збудуй".

Віктор Синьов, директор Інституту корекційної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у підготовці кадрів вищої кваліфікації для наукового напрямку "інклюзивна освіта" визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Засвіти вогонь".

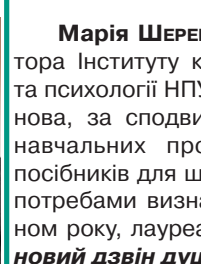
Олександр Сушко, директор Інституту історичної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво в оновленні змісту історичної освіти, організацію авторських колективів для написання майбутніх правдивих підручників з історії України визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Народ мій завжди буде".

Олексій Тимошенко, директор Інституту фізичного виховання і спорту НПУ імені М. П. Драгоманова, за новаторську розробку технології оцінювання здоров'я учнів визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Народ мій завжди буде".

Марія Чабайовська, доцент кафедри мов та методики викладання в початковій школі Інституту педагогіки і психології НПУ імені М. П. Драгоманова, за публікації з проблематики початкової освіти та формування українського патріотизму у молодших школярів визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Малиновий дзвін душі".

Марія Шеремет, заступник директора Інституту корекційної педагогіки та психології НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у підготовці навчальних програм, підручників і посібників для школярів з особливими потребами визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки "Малиновий дзвін душі".

Відкрита лекція на тему:
“Проблеми торгівлі людьми: шляхи протидії”

Нещодавно з ініціативи викладачів кафедри кримінального права та процесу в Інституті політології та права відбулася відкрита лекція на тему: “Проблеми торгівлі людьми: шляхи протидії”.

Лекцію читали головний оперуповноважений департаменту по боротьбі з незаконною торгівлею людьми МВС України підполковник міліції Тарас Іванович Бондарина і координатори по превентивній роботі міжнародної громадської організації “А 21” Саченко Юлія Юріївна і Костюк Дарія.

Зокрема, підполковник міліції Т. І. Бондарина ознайомив студентів з проблемою торгівлі людьми в Україні, ілюструючи свою доповідь презентацією, прикладами з життя, кримінальною статистикою та документальним фільмом.

Представники міжнародної громадської організації “А 21” Ю. Савченко і Д. Костюк проінформували учасників заходу про основні групи ризиків та забезпечили студентів наочними пам’ятками щодо запобігання торгівлі людьми.

Доповідачі звернули увагу на основні причини поширення торгівлі людьми в Україні: високий рівень зовнішньої трудової міграції і нерегульованої міграції; велика кількість осіб, уразливих до торгівлі людьми (осіб, схильних погодитися на ризиковані пропозиції щодо роботи за кордоном); недостатній рівень розуміння того, що

кожен може постраждати від торгівлі людьми, а також розуміння ризиків, пов’язаних з сумнівними пропозиціями щодо роботи за кордоном.

Також доповідачами були названі основні країни, в які найчастіше потрапляють жертви від торгівлі людьми: Російська Федерація, Турецька Республіка, Чеська Республіка, Польська Республіка, Об’єднані Арабські Емірати, Ізраїль, Федеративна Республіка Німеччина, Італія, Греція.

До факторів, що сприяють розповсюдженню такого ганебного явища, доповідачі віднесли: зацікавленість іноземних роботодавців в дешевій робочій силі; відсутність єдиних критеріїв класифікації поняття “трудова експлуатація”; проблема підтвердження самого факту експлуатації на стадії документування злочинних дій; неефективність діючих норм законодавства у протидії новим злочинним схемам; відсутність судової практики з розгляду кримінальних справ тощо.

Наостанок хочеться подякувати доповідачам, присутнім та організаторам лекції за інформативність і актуальність. Варто відмітити, що даний захід був активно прийнятий усіма учасниками, викликав жваве обговорення серед доповідачів, викладачів кафедри кримінального права та процесу та студентів інституту, також була висловлена думка про необхідність та доцільність схожих заходів для кращої інформованості молодого покоління про загрози та виклики сьогодення.

Ірина Мотишина

Відкрито ще один корпус у “Синевирі”

21-23 листопада 2014 року під час офіційного візиту до Науково-навчального центру “Синевир” Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, що в Колодаві, ректор вишу Віктор Андрущенко разом з першим проректором з організації навчально-виховної роботи та економіки Олегом Падлакою, радником з міжнародних питань Миколою Бойчуком та директором НПП “Синевир” Миколою Дербаком відкрив там ще один корпус.

Щороку в Науково-навчальному центрі “Синевир” Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, що розташований на території НПП “Синевир”, більше сотні студентів мають можливість пройти практику, досліджуючи багатий природний матеріал. Так свої теоретичні знання закріплюють на практиці майбутні біологи, географи, екологи, менеджери з туризму. Наступного року керівництво вишу планує розширити контингент студентів-практикантів, долучивши до їх кількості ще й істориків, журналістів, філологів та ін.

Новозбудований корпус, урочисто відкритий нещодавно ректором НПУ, забезпечить можливість спільного перебування такої кількості студентів. Він розрахований на 32 особи та оснащений усім необхідним для комфортного проживання і навчання молоді.

Можливості Центру щодо організації навчання студентів таким чином суттєво зросли. Також у рамках проектів університету до весни тут планують звести ще кілька будиночків, облаштувати футбольне, волейбольне і баскетбольне поля та тенісний корт.

Весняна творчість

В с е с в і т л ю б о в і

Львівський

Я мріяв закохатися у Львові.
(У Львів я був закоханий раніше).
І, звісно, чув, але не вірю більше,
Що львівські пані – дуже гонорові.
Є різні пані – не у місті справа:
Хтось любить мокко, хтось цінує латте.
У місті Левів у аристократів
Незмінно популярна зранку кава.
І свіжий ранок із дощу та квітів,
Кав’ярні, де шипіли, мов парасолі...
Я мав би закохатися у Львові,
В одному з романтичних міст у світі!
А нині – тищує. Бо у мене ти є.
І сам себе піймав тепер на слові:
Я мав би закохатися у Львові,
Та познайомив все ж таки нас Київ!

Всередині мене
змінюються
аркуші...
Іванна Стеф’юк

Ти якось сказала мені:
– Ти ж поет? Ми давно знайомі,
А ти досі не спромігся написати
Хоча б коротенького вірша про мене!
Я промовчав тоді...
Зім’яв чимало аркушів усередині себе,
Перш ніж щось народити.
Однак, довго не виходило так,

Як я того хотів.

І справа не в тому, що розбігалися слова.
У іншому.
Про тебе не писати, тобою – жити треба!
Насолоджуватися,
Коли ти сонна в моїй футболці
Йдеш умиватися;
Обіймати і гладити,
Коли почуваш себе
Маленькою дівчинкою;
Благословити й відпустити,
Коли хочеш зав’язатися з подружками.
А по поверненні –
Міцно стиснути в обіймах,
Щоб відчувала: як же я скучив!
І повір мені, скільки б я ще
Не списав усередині себе паперу –
Не зможу передати інакше
Як саме й чому я тебе люблю...

Особливості

Є у тебе одна особливість –
Уміння передбачати минуле.
Я свідомо мовчу про те, що було –
Ти вкрай уважна.
А настане час – я розкажу тобі
Що пережив раніше.
І проситиму усіх янголів,
Щоб до ранку
Вони стерли цю розповідь
З твоєї пам’яті.
Бо ти переживатимеш,

Уточнюватимеш, мовчатимеш...

Коли я дійду до часу,
Де я створював тебе у думках,
Промальовував
Твоє обличчя, характер, душу –
Ти заснеш.
Найцікавіше я розкажу тобі у сні...
Про те, що в минулому житті
Уміння передбачати минуле –
Було моєю особливістю.

Їй Богу, тримався б ти далі від неї.
Вона-то й не відьма, та має зелені очі.
Коли заговорить – здається, пророчить,
І здавна всі прагнуть дружити з її ріднею.
Людей не боїться, їм дивиться прямо в душу.
Вогонь її друг, вода їй диктує молитви.
Навчилася чути, однак ще боїться любити.
І ти ще не визрів. Тож краще б її не рушив!
У ній океан ховає таємні глибини,
У серці у неї є зменшений Всесвіт любові.
Їй треба любити. Ці істини зовсім не нові,
Та ще важливіше, щоб спершу її полюбили!
Тому так як є, тебе попереджую, друже:
Або з головою – або все ж тримайся подаль.
Щасливі жінки у любові, підступні в печалі,
Святі у коханні і дуже нещасні у тузі!

Благослови, Господи,
Того чоловіка,
Який ніжно цілує тебе сонну,
Готує сніданок,
Стіл накриває зранку.
Пробачає образи,
Посиденьки у подруг,
Флірт з іншими чоловіками,
Шкідливі звички,
Складний характер,
Любов до істерики...
Дай сили, Господи,
Тому чоловікові,
Який носить тебе на руках,
Береже сон,
Здійснює давні мрії,
Дарує соняшники
(Улюблені квіти),
Купує сигарети,
Хоча сам не курить.
Убережи, Господи,
Такого чоловіка
Від ранньої старості,
Кращої жінки, іншої країни,
Нових друзів,
Допоки він щасливий,
Відчуває палку любов
І вірить у те, що
Благословить Господь
Такого чоловіка,
Який ніжно цілує тебе сонну
І йде готувати сніданок...

Олександр КОЗИНЕЦЬ,
поет, викладач